

BRÅVALLABLADET

F13 KAMRATFÖRENING

Medlemsblad

1989-03-20

Nr 7

Träffen i höstas

Bilaga
Inbet.kort för
årsavgiften 1989

Blev lyckad. Ett sjuttiototal medlemmar mötte upp i Bråvallasalen där Valter Jonsson, chef för Underrättelseskolan, på ett lättsamt sätt informerade om försvarets olika metoder för inhämtning av kunskaper om tänkta fiender. Efteråt ärtmiddag med en och annan frivillig extra "ärta" på Fyrbymässen. Kaffe och kamratlig samvaro och lotteri på av "Sparta" Andersson skänkt konst.

Trivsamt och trångt. Det sistnämnda bekymrar inför nästa sammankomst. Att träffas runt en bit mat är trots allt en fin form för umgänge.

Vilka yrken det finns

Några dagar in i juli 1941 var det årets uttagning av volontärer klart och dåvarande flygstabschefen Norden-skjöld (hur hann höjdarna med allt förr i tiden) damp ner på F 7 Såtenäs för att hälsa de nya stridskamraterna.

- När jag hälsar på er så säger ni ert nr och namn och förutvarande yrke.

Signaturen, som hade lägsta numret och därmed stod som vänster flygelkarl, (på den tiden gällde ju "rättnings vänster", senare blev det tvärtom. Detta sagt utan några som helst politiska bitankar) fattade schäsen och så det ekade över Varasläppen kom det.

- Överste! Volontär 241 Svensson anmäler sig. Sockerbagare, överste!

Det syntes en mycket

lätt dragning i mungiporna på högst densamme och trots att det vid den tiden närmast gällde dödsstraff för den som rörde sig eller gav ljud ifrån sig under "Giv-akt", så förmärktes aningen av kvävda skratt i 60-manna-skocken. Men yrkesangivelsen var ju helt korrekt.

Kom man så strax till 247 Jonsson, som lika högt och tydligt tillkännagav det han skulle, Avslutat med.

Help!

Det här utgåvan av BRÅVALLABLADET domineras till stor del av minnen från sekreterarens fornstora (?) dagar. Medlemmarna/läsarna må därom tycka vad de vill. Varför inte själva hjälpa till med små korta berättelser ur livet, d v s om vad Du upplevt i flygvapnet.

Korta, skrev jag!

- Nagelvärmare, Överste!

Då "sprack" alla, översten först och övriga i god ordning därefter. N-rd-nskj-ld blev året därpå CFV och Jonsson drucknade under övningsuppehållet sommarren därpå.

Sve.

(Nagelvärmare = benämning på de ungdomar som glödgade nit på varven).

De gamla cheferna

Några av dem har avlidit. Cervell, Naeslund, von Arbin och Neij. Men den allra förste, Lage Thunberg är fortfarande still going strong. Häromveckan hördes han i radio om sin vetskap om de illegala vapenförsäljningarna. Thunberg (nu 84) blev som bekant krigsmaterielinspektör efter det han avgått som CFV. Av någon anledning har det blivit mera debatt om vad hans efterträdare - som båda är döda - hade kännedom om, än vad den ende kvarlevande vet om vapenaffärerna...

Kaddilljacken!

Javisst är det felstavat - varför kan inte alla hålla sig med Ford? Här kommer i alla fall Valter Boströms senaste skröna.

Vid senaste årsskiftet kunde läsas, att F 13 förste och siste musikdirektör (1943-57) gått ur tiden. Det påminner Valter om när han vid ett tillfälle fick uppdraget att lära "dirren" köra bil.

Hans musikaliska anlag låg dock mera åt musiken, berättar Valter. Men kaptenen Bergren godkände honom och därefter blev det tal om bilinköp. Återigen

ställde B upp, särskilt som han blivit ombedd av sin förra fru, att vara henne behjälplig med att sälja deras tidigare gemensamma Caddiliack (blev det rätt nu?). Ett åbåke av icke föraktliga dimensioner (bilen alltså, inte exfrun).

Med sedvanlig charm informerade B dirren om vilket mottagande denne och hans resällskap skulle få, då de körde upp framför Sydeuropas flotta hotellentréer. Köpet avslutades.

S bodde då in på gården till Schwartzens valv och där på de trånga

ytorna skulle S övningsköra. Men strax stannade motorn. Nytt larm efter Valter. Som omgående konstaterade att soppan var slut. Underligt, sa S. Jag hällde ju i tio liter alldeles före! Vilket inte var mer än "en bläng och en svälj" för den motorn.

Så småningom bar det i alla fall iväg utomlands. Hur långt är det ingen som vet.

Bilen kom i alla fall hem per järnväg, illa tilltygad. Och Sundberg hade armen i band och kunde inte dirigera på länge, slutar Valter.

Nu händer det igen!

Det var en av våra tidigare flottiljchefer, Hans Neij, som först presenterade förslaget om kvinnliga officerare. Då 1968 hade han avancerat till chef för flygstaben. Och kvinnliga officerare har vi fått inom alla försvarsgrenarna. På F 13 finns de t ex lite varstans i organisationen. Och nu läser vi ortspressen att det är dags, det vi väl alla väntat på. Två officerare är på väg att få barn.

TILLSAMMANS!

Många av oss minns hur man långt in på 50-talet flyttade ut allt manfolk ur någon kasern därför att något tiotal lottor skulle bo i ett par logement under någon övning. Och då fick det minsann inte finnas några hanner i grannskapet.

Har du ändrat adress?

Men så tala då om det för sekreteraren! Inte bara för han/hon i F 13 K utan för alla andra föreningar som Du är med i. Där det också finns sekreterare som får en massa obeställbar post i retur.

Och hör sen!

Sådana grisar

Den på annan plats omnämnde sockerbagaren blev tillsammans med några kamrater sommaren 1941 uttagna att hjälpa till med enklare göromål i anslutning till F 7 offkårs ettårsjubileum på mässen. Trogen förvärvade yrkeskunskaper åtog han sig att sköta glassfrysningen eftersom maskinen s a s var igenkänd.

Där stod han i källaren och vevade glass för glatta livet när resten av gänget kom ner för att provsmaka. Locket av och fem par händer gjorde stört dykning ner i den gula goda vaniljen. Präktiga fingerränder upp efter kylarens väggar. Då hörs föreståndarinnans steg i trappan och fort som attan locket på.

- Nej, stopp låt mig se hur långt frysningen kommit!

Locket av igen och alla fingrars framfart avslöjades.

Så'na grisar - fick vi höra. Men alla gäster åt av allt att dömma med välbehag. Det var i alla fall en expert som frusit smörjan.

